

bud, saa at der kunde komme en Forhandling i Gang, det vil naturligvis siges paa de Betingelser, som den ærede Ordfører nævnde, at man anerkjendte vor Nei-Ket. Jeg siger da videre for mit personlige Vedkommende, at jeg er fuldstændig entt i de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem (Holstein-Bedreborg), nemlig, at vi fortsætte paa den Nei; men jeg vil saa rigtig nok ogsaa sige til, at videre kunne vi ikke gaa, og vi have Intet at risikere ved at blive staaende paa dette Standpunkt. Jeg gad gjerne vidst, hvad der blev tilbage af vor Forsatning, naar vor Nei-Ket ikke respekteres? Jeg gad gjerne spørge det ærede Medlem (Dinesen), om vi have Nogetsomhelst at tabe ved at blive ved med at fortsætte med denne besindige, fornuftige Fremgangsmaade, og om vi risikere Nogetsomhelst derved. Naar vi nemlig ikke kunne faae vor Ket anerkjendt, saa forstaar jeg ikke, hvad vi skulde tabe ved at blive staaende paa dette Standpunkt. Derfor kunne de Herrer være ganske forsikrede om, at det Forlangende, som blev stillet af det ærede Medlem, som først talte her i Dag, gjennemgaaende og udelukkende vil blive stillet af hele Oppositionen. Vi holde fast ved en besindig, fornuftig Optraeden, men vi maa ubetinget forlange, at det Thing, som vi ere Medlemmer af, at dets „Nei“ skal respekteres. Om vi saa aldrig saa længe skulle fortsætte Kampen, saa ere vi forpligtede, ubetinget forpligtede, til at blive paa det Standpunkt; kunne vi ikke faae Forlig paa det, er der jo Intet tilbage. Derfor siger jeg, at jeg gaar saa rolig med til at fortsætte denne Kamp, da jeg er vis paa, at de Tusinder og atter Tusinder af Mænd, som i en Mærrække have været med til at støtte den Politik, som har været ført fra Oppositionens Side, ogsaa ville holde ud i denne Kamp og mere og mere tydeligt se, at dersom man giver efter for de Planer, der ere oppe fra den anden Side, og som den ærede Ordfører her i Dag nærmere har betegnet, saa giver man den sidste Rest af vor Frihed væk. Saa siger jeg rigtig nok med de Krigsbegejtrede, som jeg ellers ikke sværmer for: Hellere falde med Væren end leve med Skam! Lad de Andre saa hellere fortsætte paa deres egen Risiko og paa deres egen Regning, end at vi skulle lade os fraliste eller franarre eller fratruue den sidste Rest af det, som vi have tilbage af Grundloven af 1866. Jeg siger, vi true ikke, og vi undsige ikke vore politiske Modstandere, men vi forlange, at denne Rest skal respekteres; ellers kan jeg ikke se, at der er nogensomhelst Mening i at sige, at vi have en fri Forsatning. Derfor

er jeg overbevist om, og jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem fra Frederiksborg, som var saa dristig i sin Tale i Dag, at den ærede Formand maatte gribe ind, og, hvad der vel næppe er hørt her i Thinget før, falde ham til Orden. . . . .

Formanden (Berg): Det kan det ærede Medlem ikke tage op. . . . . (Bust: Det er slet ikke det, jeg vilde tage op, jeg kan saa godt forstaa. . . . .) Jeg maa bede om, at der, naar Formanden ringer, ties af Taleren, indtil Formanden er bleven hørt til Ende. — Denne Sag er afgjort mellem det ærede Medlem fra Frederiksborg og Formanden, og der kan ikke mere refereres dertil.

Bust: Er den ærede Formand saa færdig? Ja, saa fortsætter jeg. Jeg vil blot sige, at jeg saa godt kan forstaa, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) er, for at bruge et jydsk Udtryk, noget værfelig. Jeg kan rigtig godt forstaa det, fordi jeg tror, at den Bemærkning, som den ærede første Taler kom med lige overfor de Herrer paa den anden Side, om, at Ingen af dem havde ventet, at Forholdene skulde have udviklet sig saaledes, at det blev det radikale, det ultra-radikale Høire, der fejrede ved dette Valg, berørte dem ilde. Ja, jeg vilde for Resten ønske det, thi de have sølt Bisten i adskillige Aar og jeg var tilfreds, de fik den at føle endnu stærkere. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds sølte sig meget ilde berørt deraf, og jeg vil antage, at den Stemning, han var i, og de mere end stærke Udtryk han brugte, vare fremkaldte ved, at det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds kom med den Bemærkning, at Forholdet var saaledes, at det var det ultra-radikale Høire, der hovedsagelig havde vundet ved Valgene. Jeg siger, at nu er det jo, det skal vise sig i Gjerningen, efterat denne Udtalelse fra den ærede første Taler er fremkommen, og efterat vi ere optaapte i Finantsudvalget paa den Maade, som det ærede Medlem og jeg begge to ere optraadte paa, om det, som det ærede Medlem fra Frederiksborg saa dristig siger, ikke er sandt, i Virkeligheden heller ikke er sandt. Jeg frygter paa en vis Maade for, at det dog er sandt, thi for os Syders Vedkommende vil jeg sige, at hvis vi kunde se bort fra hele den elendige politiske Situation, og hvis vi kunde se bort fra de uhyfsalige Følger, der altid komme under en saadan Politik, ja saa kunde det gjerne for